

ŽABOKUK

*Stvoř mi čisté srdce, Bože!
Obnov ve mně ducha vytrvalosti.
(Ž 51)*

obsah:

Zamyšlení.....	3
Kalendárium.....	4–5
(Ne)obyčejní lidé.....	6–9
Čtyři kroky k moudrosti.....	10–11
Vlak do stanice nebe	12
Perly z našich kázání	13
Co proběhlo ve farnosti	14–18
Co proběhlo ve středisku	19–22
Měřím metr, no a co!	23
Děda.....	24–25
Senior Club	26–27
Laskavý příběh.....	28
Letem světem	29–30
Od ucha k uchu.....	31

významné dny

křty:

Nikolas Martin Donát	8. 1. 2012
Emílie Klára Elbelová	5. 2. 2012
Jakub Dostál	12. 2. 2012
Vojtěch Dostál	12. 2. 2012
Gabriela Anežka Burová	12. 2. 2012
Kristýna Kateřina Kotalová	12. 2. 2012

pohřby:

Jana Procházková	*30. 8. 1953	†21. 1. 2012
Rostislav Záleský	*6. 5. 1924	†2. 2. 2012
Ivan Přikryl	*15. 2. 1944	†7. 2. 2012
Vlasta Sypénová	*5. 8. 1919	†20. 2. 2012

Svatby v letošním roce ještě nebyly!

Příspěvky pro další číslo časopisu podávejte prosím do uzávěrky 14. 05. 2012.

Návrhy a připomínky k časopisu odevzdávejte do schránky v kostele nebo na farní úřad pod značkou „ŽABOKUK“.

Název periodického tisku: Žabokuk. Periodicita vydávání: čtvrtletník. Evidenční číslo periodického tisku: MK ČR E 17501.

Místo vydávání: vydává Římskokatolická farnost u kostela Panny Marie Pomocnice, Foerstrova 3088/2, 616 00 Brno-Žabovřesky, IČ: 265 212 70.

Texty: Jan Šlachta, Milena Alday Delgado, Lucie Kučerová, Petr Polanský jako členové redakční rady, příspěvovatelé z farnosti a střediska mládeže.

Grafická úprava a sazba: Jan Huňaf.

Fotografie: fotografie „Akce farnosti“ – Petr Polanský, archiv středisko, farníci.

Tisk: tiskem.cz. Redakce si vyhrazuje právo na úpravu příspěvků.

Kontakty: farnost@brno.sdb.cz, stredisko@brno.sdb.cz, www.brno.sdb.cz, tel.: 541 213 110
NEPRODEJNÝ, k vyzvednutí v kostele a na vrátnici střediska mládeže.

Milí farníci a čtenáři našeho Žabokuku,

mnozí jsme prožili pěkné období plešů, karnevalů, zabíjačky ve středu, ale také zimy, která letos prověřila, kolik toho vydržíme. Skončil masopust a začali jsme tak jako každý rok období postu, přípravy na Velikonoce. Přípravujeme se na obnovu křestních slibů a letos zvláště na Svatodušní svátky, které jsou spojeny se sesláním Ducha svatého a svátostí biřmování.

Po Ježíšově pohřbu, první den po sobotě, se Ježíš zjevuje učedníkům s krásným přáním „pokoj vám“ a pak obdarováním a vybavením ke službě druhým. „Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás.“ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého! Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny...“

Také začátek působení církve je ve znamení Ducha svatého. „Nastal den Letnic a všichni byli společně pohromadě... Všichni byli naplněni Duchem svatým a začali mluvit cizími jazyky, jak jim Duch vnukal...“ A po kázání Petrově se lidé ptají: „Bratři, co máme dělat?“ „Obraťte se! A každý z vás ať se dá pokřtít ve jménu Ježíše Krista, aby vám byly odpuštěny hříchy, a jako dar dostanete Ducha svatého. Vždyť to zaslíbení platí vám i vašim dětem, ale také všem, kdo jsou ještě daleko, které si volá Pán.“

Minulý rok jsme si uvědomili, co jsme ve křtu skrze Ducha svatého dostali a čím jsme se stali. V letošním roce, který je rokem biřmování, máme hlouběji prožít to, co jsme dostali od Ducha svatého při biřmování. Tyto dary Ducha

jsou dány jednotlivcům proto, aby mohli být užiteční. „Až na vás sestoupí Duch svatý, budete vybaveni mocí shůry a budete o mně vydávat svědectví.“

Každý křesťan má být biřmovaný, aby mohl v síle Ducha svatého svědčit o Kristu slovem i životem. Proto nás otec biskup Vojtěch vyzval, abychom vás, kteří jste ještě biřmovaní nebyli, připravili na přijetí této svátosti. V naší farnosti se připravují jak starší, tak i mladší farníci, kteří budou v neděli 10. června v našem kostele biřmováni. My ostatní, kteří jsme již byli naplněni Duchem svatým, budeme obnovovat své biřmování během Novény k Duchu svatému, kdy se budeme scházet večer v našem kostele, abychom společně prosili o plody Ducha sv. Při vigili v sobotu večer 26. a v neděli 27. května by celá naše farnost měla obnovit své závazky z biřmování.

Přeji vám všem požehnanou dobu postní i velikonoční s přáním, aby Duch svatý v nás nejen přebýval, ale také se projevoval. Žehná a vyprošuje potřebné dary.

P. Josef Daněk

kalendárium

farnosti

Duben

1. květná neděle
5. zelený čtvrtek

– v 9.00 hod. průvod s ratolestmi – z nádvoří kočky, zlatý déšť
– v 18.00 hod. mše sv. na památku „Poslední večere Páně“. Adorace v Getsemanské zahradě

6. velký pátek
7. bílá sobota

– v 15.00 hod. pobožnost křížové cesty, 18.00 hod. velkopáteční obřady
– 10.00–18.00 – adorace u Božího hrobu
– 20.00 hod. velikonoční vigilie – obnova křestních slibů, a křest, biřmování a první sv. přijímání dospělých

8. Boží hod velikonoční
9. pondělí velikonoční

– nedělní pořad bohoslužeb po večerní mši sv.: Te Deum a sv. požehnání
– 7.30 hod. a 18.00 hod.

15. 4. neděle velikonoční

– v 10.30 hod. – křest dětí v 19.00 hod. – Pastorační rada farnosti

22. 3. neděle velikonoční
27.–29. 4.

– nedělní pořad bohoslužeb
– duchovní obnova exbiřmo

29. 4. neděle velikonoční

– nedělní pořad bohoslužeb

Květen

6. 5. neděle velikonoční
12. 5.

– mše sv. v 9.00 hod. je pro děti, zpívá sboreček dětí
– ve 14.30 svátost smíření dětí, organizace 1. sv. přijímání
– v 10.30 přistoupí děti k 1. sv. přijímání

13. 5. – 6. neděle velikonoční
17. čtvrtek

– Slavnost Nanebevstoupení Páně

18.–26. 5. Novéna k Duchu svatému

– vždy večer ve 20.00 hod.

19. Den Farnosti

– mše sv. v 7.00 hod., v 10.30 a v 18.00.

20. 5 – 7. neděle velikonoční

– v 10.30 hod. – křest dětí

24. Slavnost Panny Marie Pomocnice

– 7.00 hod. a večer v 18.00 hod.

26. SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO

– 20.00 hod. vigilie slavnost, obnova závazků z biřmování

27. SLAVNOST SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO – nedělní pořad bohoslužeb při všech bohoslužbách bude obnova závazků z biřmování

Červen

1. NOC KOSTELŮ
3. SLAVNOST NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE

– od 18.00–24.00 hod. program v kostele pro všechny
– nedělní pořad bohoslužeb mše sv. v 9.00 hod. bude pro děti, zpívá sboreček

7. SLAVNOST TĚLA A KRVE PÁNĚ

– 7.00 hod. a večer 18.00 hod.
– v 10.30 udílení svátosti biřmování

15. Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova

29. Slavnost sv. apoštolů Petra a Pavla

– 7.00 hod. a večer v 18.00 hod.

kalendarium

---

střediska mládeže

Velikonoční tvoření

4. 4. 2012, 14.00 hod., Salesiánské středisko mládeže, Foerstrova 2, Brno-Žabovřesky
Výtvarné dílny s velikonoční tematikou.

Zlatá kulička

22. 4. 2012, 15.30 hod., Salesiánské středisko mládeže, Foerstrova 2, Brno-Žabovřesky
Představení divadla Bedruška pro děti i dospělé. Více informací na www.divadlobedrunka.wz.cz
Vstupné dobrovolné.

Savio Cup

2. 5. 2012, 14.15 hod., Salesiánské středisko mládeže, Foerstrova 2, Brno-Žabovřesky
Fotbalový turnaj pro kluky.

Rocková show

11. 5. 2012, 20.00 hod., Salesiánské středisko mládeže, Foerstrova 2, Brno-Žabovřesky
Pavel Helán přijede udělat rockovou show pro mládež do sálu pod kostelem.
Kalendář akcí, podrobnější informace, fotografie a články uveřejňujeme na stránkách střediska
www.brno.sdb.cz

Přihlašování na tábory 2012

Během letních prázdnin nabízíme širokou škálu pobytových i příměstských táborů pro různé věkové kategorie. Seznam všech táborů a přihlášky jsou k dispozici v našem elektronickém systému
www.salesianivali.cz

Hlídací koutek Radovánek

Dopolední hlídání dětí ve věku 3–6 let. Program je možno navštěvovat pravidelně i jednorázově, zajištěn je pedagogický dozor, klidné prostředí a individuální přístup. Děti vedeme k samostatnosti a k rozvoji v oblasti výtvarné, hudební, pohybové a komunikační. Podrobnější informace včetně aktuálních volných míst a ceníku najdete na stránkách www.brno.sdb.cz nebo je poskytneme na telefonu 734 435 433.

Na Nový rok jsem po mši svaté potkala před chrámem Kláru Liptákovou, naší bývalou farnici, a to mi vnučovalo myšlenku podívat se na zoubek alespoň pár našim bratřím a sestrám, kteří teď už tvoří součást svých nových farností. Proto následuje rozhovor,

s Klárou. Děti mají habaděj, optimismu a aktivit také, jak uvidíte níže. I přes naše odloučení s nimi zůstáváme v modlitbě a přejeme jim, ať i v současných farních komunitách nacházejí radost ze společného díla.

Rozhovor s manželi Liptákovými

1. Kam jste se s rodinou odstěhovali a co bylo tím pádným důvodem?

Ahoj milí žabiňáci :-). Žabiny jsou mojí srdeční záležitostí: Nejdřív jsme bydleli v nízké kostce na Kim-Ir-Sence (později Zborovské). Můj muž – Valach tělem duší – trávil volné chvíle u babičky „na kotárech“ a ve strejdově dílně. V bytě se cítil jako tygr v kleci. Když jsme přemýšleli o alternativách, neuměla jsme si představit změnit lokalitu a tak jsme si za cenu prodaného bytu koupili 100 let starý dům na Štursově, která patří poštou ještě do Žabin a územně do Komína. Každou minutu a každou korunu následujících sedmi let jsme věnovali rekonstrukci a našim třem potomkům, kteří postupně rozšířili naši rodinu. Pozvolna nám ale docházelo, že ač jsme udělali pro „sweet home“ všechno co jsme mohli, nemůžeme být spokojeni. V sousedství začal prosperovat veřejný dům a doprava na naší ulici vzrůstala geometrickou řadou. Každý den projelo 3m od našich oken 10 tisíc aut a 800 spojů MHD. Naším štěstím při smůle byla zdařilost rekonstrukce rozsáhlého domu, jeho luxusní výhled a okrasná za-

hrada, kterou jsme postupně vybudovali. Na počátku roku 2004 jsme našli v inzerci dům u lesa na konci Obřan. Po nervy drásajícím období jsme se v květnu stěhovali do nového domova. Nemohli jsme se nabažit ticha a voňavého lesního vánku, ale před námi byla další tříletá rekonstrukce. Po jejím ukončení jsme konečně našli domov, kam se rádi vrátíme a který jsme si ušili na míru.

2. Jak se žije v Obřanech, jak bys srovnala místní genius loci s Žabinama?

Žabiny jsou město se starými vícepodlažními domy z počátku 20. století, parkovými výsadbami a zbytky zahrad mezi bytovkami v protikladu k řadovým domečkům vesnického charakteru

v Obřanech záramovaným smíšenými lesy, loukami a řekou Svitavou. V prvním roce našeho szívání s Obřanami jsme každou noc prožívali vánoční náladu vyvolanou až posvátným tichem a černočernou hvězdnatou oblohou. Na druhé straně, když si děti v 6 večer vzpomenu, že jim chybí obal na sešit, není to otázka pěti minut jako kdysi v Žabínách. Každý si musí určit svoje priority a málokomu se podaří usídlit na 100 % ideálním místě, které Halina Pawłowska charakterizovala jako „v centru Prahy uprostřed hlubokého lesa“.

3. Kam chodí místní za zábavou, na procházky, na jakou akci bys nás pozvala?

Zábava je docela široký pojem. Malí gaťuláci okupují některé ze sedmi prolízačkových hřišť. Dvě nejoblíbenější leží na Cacovickém ostrově. Lidé z celého města jezdí po cyklostezce podél řeky do Bílovic nebo si vyhlédnou jednu z mnoha lesních cestiček pro pěší vycházku. Sportovci teoretici si můžou dát pívko v příjemném prostředí u fotbalového hřiště při Cacovickém ostrově nebo zajít na zápas rugby na hřiště klubu Dragonů. Kulturním centrem je nově postavená maloměřická knihovna, která je dobře vybavená literaturou a pořádá komorní kulturní pořady. Například diskusní večer s ombudsmanem JUDr. Varvařovským, historičkou M. Flodrovou, Dopisy Samovi – pořad herce pana Částka atp.. Senioři mohou zavítat do neuvěřitelně vitálního obřanského klubu důchodců, který pořádá v Orlovně na Hlaváčové

„pro starší a pokročilé“ hojně navštěvovaná taneční odpoledne – např. při příležitosti dní matek, fašanku atp. Ale největší akce naší městské části jsou nepochybně Svatováclavské hody, které budou letos v sobotu 22. září jako oslava patrocina obřanského kostelíku.

4. Co děcka, čím vaše rodina právě žije?

Oba kluci Nik a Dan chodí na osmiletá gymnázia a ve volném čase hrají házenou. Nejmladší Nelinka je na Cyrilometodějské základce a zpívá v Kampanele.

5. Dala jsi se do politiky, co tě k tomu vedlo?

Náhoda – řečeno slovníkem těch, kteří věří tomu, že existuje. Moji rodiče jsou zcela apolitičtí a já jsem šla v jejich stopách až do doby, kdy jsme založili občanské sdružení za účelem omezení neúnosné dopravy na Štursově. Tehdy jsme se se sousedy domluvili, že se začneme politiky angažovat, abychom získali oprávněný vliv na správu svých veřejných věcí a to každý ve straně, která je mu nejsympatičtější. Tehdy jsme v roce 2002 s manželem vstoupili do lidové strany. Po přestěhování do Obřan mi po čase nabídli, zda nechci nahradit starého a nemocného předsedu místní organizace. Pak jsem se dostala do zastupitelstva a protože jsem vystudovaný ekonom, stala jsem se předsedkyní finančního výboru. Teď při posledních volbách jsem byla zvolena starostkou městské části Maloměřice a Obřany. Musím ale říct, že celý tento „politický vzestup“ nepovažuji ani trochu za svou zásluhu.

6. Jak vypadá průměrný den starostky?

Průměrný den neexistuje. Každý je svůj originál. Často mám naplánováno spoustu úkolů ale den se vyvine tak, že se k jejich realizaci vůbec nedostanu, protože pořád někdo volá, úředníci potřebují podepsat nebo projednat to či ono nebo je potřeba odpovídat na podněty občanů, komunikovat s magistrátem, citlivě řešit požadavky opozičních zastupitelů, napsat úvodník do zpravodaje, navštívit klub důchodců, popřát k narozeninám jubilantům, uvést pořad v knihovně, vyslechnout na ulici trampoty obyvatel a tak různě. Nejsem úplně ranní ptáče, takže pokud nemusím, nepotkáte mě na radnici dřív než o půl deváté, ale je celkem běžné, že odcházím poslední, zhasínám a zamykám...

7. Pokud vím, ty zastáváš v současnosti taky funkci celostátní místopředsedkyně KDU-ČSL?

Ano, byla jsem zvolena do předsednictva na sjezdu ve Žďáru nad Sázavou v listopadu 2010. K mým úkolům starosty tedy ještě přibývá práce na celostátní úrovni. Zastřešuji ekonomickou oblast a místně Jižní moravu a Zlínský kraj.

8. Jaká je současná lidová strana poté, co vypadla z vysoké politiky?

Obrozená. Nezůstal kámen na kameni. Nikdo z původního vedení strany (Cyril Svoboda, Šojdrová, Čunek, Kasal) není v předsednictvu. Ostatní naši dinosauri už jsou v TOPce. :-D Současný stav pomohl k tomu, že jsme jediná parlamentní strana (máme 3. největší

senátorský klub), kterou nelze spojovat s jakoukoliv podnikatelskou lobby. Nikdo se ze současných čelných lidovců neposunul ze školy přímo do sněmovních lavic a všichni se umí uživit jinak než politikou, takže nejsou odtrženi od reality normálního života. Lidovci, ač po těžkém volebním debaklu, utáhli opasky a splácejí volební úvěry nadělané předchozí garniturou. Pokud uspějeme v krajských volbách alespoň jako minule, budeme před parlamentními volbami zcela bez dluhu. Celé předsednictvo, vyjma předsedy, pracuje pro stranu zdarma. Lze si jen přát, aby náš stát hospodařil tak efektivně jako KDU-ČSL.

9. Nakolik jsi v politice schopna prosadit své vize?

Každý kdo vstoupí do politiky s dobrými úmysly a pln optimismu, musí

projít romantickým obdobím, kdy kráčí mlhavým oparem a myslí si, že změní svět. Poté, když mlha opadne, před jeho ušaslým a zděšeným zrakem vytane hodinový stroj oblundné velikosti, jehož titěrným pidikolečkem je on sám. Tomuto období říkám období frustrační. Při pohledu na nezdolné soukolí, přechází rozumný člověk do rezignační fáze a prchá, člověk pragmatický do fáze cynické a zůstává, aby využil hybné síly stroje a nechal se vézt. Neupadnout ani do jedné z popsaných fází může jen blázen nebo ten, kdo má ještě jinou naději než víru v sebe sama – a o to se snažím. Dostala jsem právě tolik zodpovědnosti a možností, kolik se ode mě očekává, že vyúčtuji. Je tedy zbytečné se trápit nad věcmi, které nezměním, nebo před nimi utíkat. Víme, že každý den má dost svých starostí, zabýváme se tedy jimi a řešíme problémy, které nám přísluší. Každý zodpovídá jen za svá každodenní drobná rozhodnutí. Největším problémem politických rozhodnutí, zvláště pak na vyšší úrovni je, že se nikdy nerozhodujete mezi černou a bílou, ale mezi dvěma odstíny šedi a to ještě za šera, takže neumíte rozlišit, který bude zítra za svítání tím světlejším. Navíc – tím, že se dnes nevládne absolutisticky, potřebujete k jakémukoliv rozhodnutí neustálé dohody – tedy kompromisy. K našemu spíš negativnímu vnímání kompromisu přispívá i známá píseň (jinak mnou milovaného) Spirituál Kvintetu, kde se zpívá: „Už ocenil jsi kompromis a párkrát zapomněl, že musíš za svou pravdou stát.“ Zkuste si představit,

kam byste to dopracovali třeba jen ve svém manželství, kdybyste se drželi tohoto zdánlivě ušlechtilého verše. Není v kompromisu kus pokory a uznání, že nejen já mám patent na rozum? Zkrátka – politika JE umění kompromisu. A kompromis – jinými slovy dohoda, není bezpáteřnost. Za bezpáteřnost považují nedodržení dohodnutého. Nepopíratelně však jsou situace, v nichž vám svědomí velí na dohody nepřistupovat. Myslím, že receptem na správný způsob jednání s lidmi je pokoušet se – mít je rád.

10. Jak Ti můžeme pomoci?

Dovolila bych si poprosit v první řadě o modlitbu, aby naše strana byla užitečným dělníkem na Pánově vinici a aby nám ráčil v našem konání požehnat. Takovouto pomoc považuji za důležitější, než jakoukoliv hmatatelnou podporu. Za druhé bych si dovolila poprosit, aby nikdo nerezignoval na ten malý občanský úkol, který byl dříve vymožeností, a aby každý jeden z nás šel k volbám. Nejblíže nás čekají krajské volby, kde by KDU-ČSL měla získat alespoň tolik mandátů jako má doposud. Krajské volby jsou jedním ze dvou reparátů, které musíme složit. Druhým budou za dva roky volby do sněmovny. Jestli v těchto dvou zkouškách neuspějeme, lidová strana po osmdesáti letech své existence zanikne. Za třetí – pokud by měl kdokoliv zájem o aktivní spoluúčast v našem snažení, může mi napsat na email: starosta@malomerice.cz

Čtyři kroky k moudrosti

Ze všeho nejdřív je potřeba dostat se do styku s negativními pocity, kterých si zatím ani nejste vědomi. Hodně lidí má negativní pocity, a ani o tom neví. Mnoho lidí žije v depresi, a ani to netuší. Teprve až se setkají s radostí, pochopí, že byli celou dobu v depresi. Jak se chcete vypořádat s rakovinou, když o ní nemáte nejmenší tušení? Ze všeho nejdřív je třeba si všechny negativní pocity uvědomit. Jaké negativní pocity? Trudnomyslnost, například. Býváte skleslí a náladoví. Nemůžete se na sebe ani podívat nebo cítíte nějakou vinu. Máte pocit, že život je úplně k ničemu, že nemá žádný smysl. Nebo jste uražení, nebo vás pořád něco znervózňuje, máte vybičované nervy. Nejdříve se s těmito pocity spojte.

Ve druhém kroku je třeba pochopit, že tyto pocity jsou ve vás, nikoli ve skutečnosti. Zní to tak samozřejmě, ale myslíte, že to lidé vědí? Nevědí, můžete mi věřit. Mají doktoráty, jsou to třeba i rektorové univerzit, ale toto nepochopili. Neučili mě ve škole, jak mám žít. Jinak nás ale učili snad všechno možné. Jak říkal jeden pán: „Dostalo se mi dobrého vzdělání. Trvalo to roky, než jsem se ho zbavil.“ A o to na duchovní cestě vlastně jde: o odnaučení se. Odnaučte se všechny ty nesmysly, které vás naučili. Negativní pocity jsou ve vás, ne ve skutečnosti. Přestaňte už se pokoušet měnit skutečnost. Vždyť to je ta největší hloupost! Přestaňte se snažit měnit ty druhé. Všechn svůj čas investujeme do snahy změnit své partnery, své šéfy,

své přátele, své nepřátele a kdo ví koho ještě. Nemusíme nic měnit. Negativní pocity jsou ve vás. Na celé zeměkouli neexistuje osoba, která by měla tu moc učinit vás nešťastnými. Na světě neexistuje událost, která by vás mohla nějak znepokojit nebo zranit. To vám nikdo neřekl. Tvrdili vám přímo pravý opak. A proto jste na tom tak, jak na tom jste. Proto spíte. Řekněme například, že vám napršelo do pikniku. Kdo má negativní pocit? Déšť? Nebo VY? Co ten negativní pocit způsobuje? Déšť, nebo vaše reakce? Když vrazíte kolenem do stolu, stolu to nevádí. Má plno práce s tím být tím, čím je – stolem. Skutečnost nemá problémy. Problémy existují jen v lidské mysli.

Třetí krok: Nikdy se s těmito pocity neztotožňujte. S „já“ to nemá vůbec nic společného. Neříkejte: „Jsem v depresi.“ Pokud chcete říct: „Přišla na mě deprese,“ proč ne. Pokud chcete říct: „To mě deptá“, proč ne. Ale nikdy: Jsem zdeptaný. Definujete se na základě pocitů. To je iluze, to je chyba. Právě teď je tam deprese, právě teď máte v sobě zraněné city, ale nechte je být, ať si tam jsou. To přejde. Všechno přejde, všechno. Vaše deprese a vaše vzrušení nemají se štestím co dělat. Jsou jen zhoupnutím kyvadla. Psychologové nám říkají, jak je důležité mít pocit, že někam patříme. Proč byste měli chtít k někomu patřit? Už vám na tom nezáleží. Kdo vám řekl, že to potřebujete? Vy potřebujete být svobodní. Vy potřebujete milovat. To je všechno.

Čtvrtý krok: Jak se to dá změnit? Jak se můžete změnit? Tady je toho dost, co byste měli pochopit, nebo spíš jedna věc, která se dá vyjádřit mnoha způsoby. Představte si pacienta, který jde k lékaři a říká mu, co ho trápí. Doktor na to řekne: „Aha, tyhle příznaky znám. A víte, co udělám? Předepíšu lék vašemu sousedovi!“ A pacient odpoví: „Děkuji mnohokrát, pane doktore, hned se cítím lépe.“ Není to absurdní? Ale právě to všichni děláme. Člověk který spí, si vždycky myslí, že se bude cítit lépe, když se změní ten druhý. Vy trpíte, protože spíte, ale myslíte si: „Jak by ten život byl krásný, kdyby se ten a ten změnil, jak by

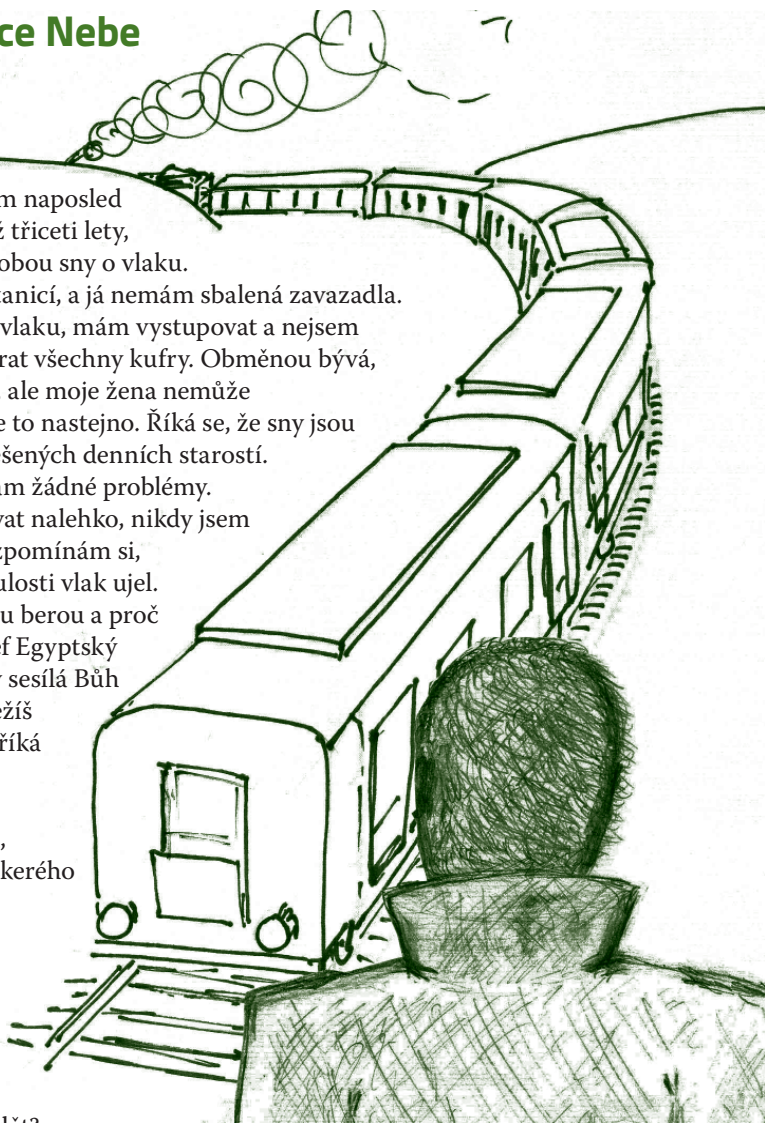
ten život byl krásný, kdyby se můj soused změnil, kdyby se moje žena změnila, kdyby se můj šéf změnil.“ Vždycky chceme po někom jiném, aby se změnil, když se chceme cítit dobře. Ale už vás někdy napadlo, že i kdyby se vaše žena změnila, i kdyby se váš muž změnil, co to má co dělat s vámi? Vy jste úplně stejně zranitelní jako předtím, jste stejně hloupí jako předtím, spíte stejně tvrdě jako předtím. Vy jste ti, kteří se potřebují změnit, ti, kteří potřebují lék. Zatím tvrdíte: „Cítím se dobře, protože svět je v pořádku.“ Omyl! Svět je v pořádku, protože se já cítím dobře. To se nám snaží všichni mystikové sdělit.

*Z knihy Antonyho de Mello, SJ Bdělost
Připravil Jan Šlachta*

Vlak do stanice Nebe

Ačkoliv jsem jel vlakem naposled na vojnu před více než třiceti lety, zdají se mi poslední dobou sny o vlaku. Vlak už houká před stanicí, a já nemám sbalená zavazadla. Nebo naopak jsem ve vlaku, mám vystupovat a nejsem s to shromáždit a pobrat všechny kufrů. Obměnou bývá, že jsem sice vypraven, ale moje žena nemůže všechno zabalit. Vyjde to nastejno. Říká se, že sny jsou pokračováním nevyřešených denních starostí. Ale já s balením nemám žádné problémy. Snažím se vždy cestovat nalahko, nikdy jsem stanici nepřel a nevzpomínám si, že by mi někdy v minulosti vlak ujel. Kde se tedy sny o vlaku berou a proč se pořád opakují? Josef Egyptský byl přesvědčen, že sny sesílá Bůh jako varování. Když Ježíš vysílá svých Dvanáct, říká jim: „Nic si na cestu neberte.“ Na mnoha místech Písma se píše, že se máme zbavit veškerého zbytečného majetku. Jak si tomám přebrat? Žádný velký majetek nemám a zůstatek na účtě jen s vypětím všech sil držím nad hladinou. Co mi chce Bůh povědět? Co mě ještě tíží, že nemohu stihnout vlak do stanice Nebe?

Argus Guttentstein

25. 12. 2011 P. Radek Gottwald

Vnímám potřebu být spasen, zachráněn? Sami se nespasíme. Nedaří se nám bojovat se zlými silami, protože s nimi bojujeme sami. Potřebujeme Boží sílu! Někdy my prikazujeme Ježíši, co má udělat, kam má jít. Mělo by to být naopak.

A doufám, že jste dostali ponožky. To je základ, neboť do nového roku musíme mít nohy v teple...

26. 12. 2011 Jáhén Václav Vašíček

Modlete se i za nás trvalé jáhny, vždyť mnozí z nás vykonávají i své laické povolání a jáhenské mají k tomu.

1. 1. 2012 Jáhén Václav Kelner

Naše příští dny jsou v rukou Božích!

6. 1. 2012 P. Radek Gottwald

Buďme vnímaví ke znamením v našem životě! Pokud si pro ně budeme pěstovat citlivost, zjistíme, že se nám Bůh zjevuje každý den.

8. 1. 2012 P. Josef Daněk

Už teď jsme jednou nohou v nebi... Druhou ještě na zemi.

29. 1. 2012 P. Pavel Tichý

Slovo je mocné! Mluvme o druhých dobře. A když to nejde, nemluvme!

19. 2. 2012 P. Josef Daněk

Navzájem se vnímejme, naslouchejme si, přijímejme se a pomáhajme si na cestě víry.

22. 2. 2012 (Popeleční středa) P. Josef Klínek

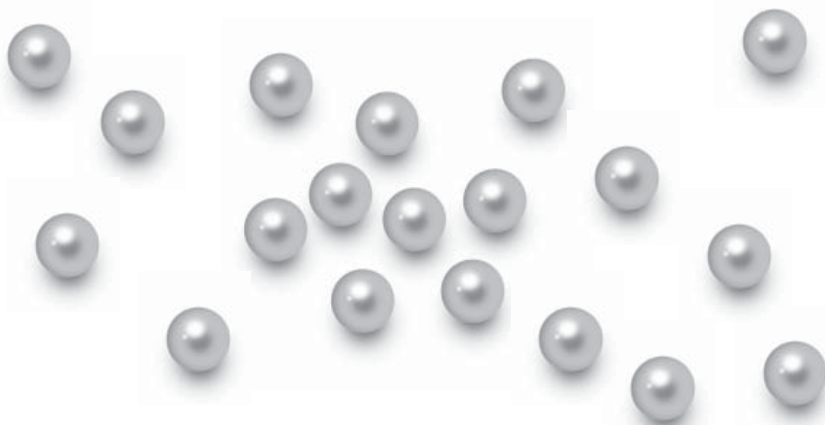
Co je snadnější? Spáchat hřích, či jej napravit?

26. 2. 2012 P. Jan Stuchlík

Připisuji svému andělu strážnému některé okamžiky své záchrany?

11. 3. 2012 P. Pavel Tichý

Hospodine, vezmi naši duši uvězněnou v kůži a kostech a vysvobod' ji...

Středisko a farnost se zapojily do Tříkrálové sbírky

Do Tříkrálové sbírky, kterou již tradičně vyhlašuje a pořádá Charita ČR, se ve dnech od 4. do 8. ledna 2012 zapojily skupinky koledníků ze střediska i z farnosti v Žabovřeskách.

Některé skupinky chodily od domu k domu, jiné koledovaly v ulicích, na zastávkách, náměstích a veřejných prostranstvích. Děkujeme nejen aktivním koledníkům (z fotokroužku, z Krtka, ministrantům, děvčatům ze spolča a z náboženství), ale také všem, kteří pomáhali vytvářet zázemí. Včetně scholy, která

zpívala na podporu koledníků v pátek o slavnosti Zjevení Páně na Makovského náměstí.

Zástupce brněnské charity děkuje všem členům farních charit za letošní spolupráci na Tříkrálové sbírce. V brněnském děkanství se letos vybralo 1 577 234,- Kč. U nás v Žabovřeskách 28 798,- Kč.

P. Josef Klinkovský

Jarní prázdniny – Albeřice

Na večerní setkání andělů dorazí skupinka andělů strážných, na první pohled úplně vyčerpaných.

„Co jste u všech kozlů dělali?“ ptá se archanděl Rafael, který měl toto shromáždění na starosti.

„Vy teda vypadáte!“ ujelo mu ještě.

„No, co se divíš?“ povzdechl si jeden z vyčerpaných andělů, „Ono to není jen tak hlídat TAKOVOUHLE skupinu lidí. No, řekni, Tadeáš!“ dloubnul do souseda.

„No vážně...“ začal anděl Tadeáš zešířena a na tváři se mu mihne stín rozhořčení.

„Se nedalo, bylo to fakt hustý!“

Rafaelovi viditelně dochází trpělivost a trochu podrážděně vyštěkne:

„A mohli byste se vymáčkout, vy tajemní?! Člověk vás pošle na rekreaci do Krkonoš, a vy se vrátíte jako banda invalidů. A co to máš na hlavě, Micheáší?!“ otočí se na zhrouceného anděla s ovázaným křídlem a mokrou utěrkou na hlavě.

Ten se ale začne bránit, na svůj stav obdivuhodně rázně. Vyskočí jako čertík z krabičky – pardon, samozřejmě jako anděl – a skoro vykřikne:

„Tak já ti něco řeknu Rafaeli: jel jsem do Krkonoš s nejlepším úmyslem poctivě chránit svého svěřence, ale co myslíš, že dělal on? Jedu za Borisem v těch mínus patnácti, no nezálehe on mě ve sněhu? Snažil jsem se z pod něho dostat a skoro se to povedlo, jenže pak dostal ten šílený nápad, že si při vstávání pomůže hůlkou. To mě dorazilo. Dvakrát jsem to chytil do křídla. No, jak jsem ho pak měl chránit, když jsem ani nevěděl, co je vpředu a co vzadu!!“

„No, a nebo Jana!“ ozve se další anděl. „Celý týden jí dýchám na kolena, aby mohla vůbec chodit, no nevyrazí si ona na půldenní výlet? Já to vzdávám!“ odtuší s hlubokou depresí.

„To máš to stejný s Dášou. Ta si vezme na běžky takový boty, že se můžu přetrhnout – a stejně – paty jsem už nezachránil.“

„Tak to nic není. To její Karel, to je teprve kousek! Ten by stačil vyřídit jedinou akci i několik zdatnějších andělů strážných. Asi zapomněl, kolik mu je let, a hned první den vyrazil na běžky. A co

se bude šetřit, že jo, vzal to rovnou přes Sněžku. Běžím za ním a těším se na výhled. Nevím, jak on, ale já jsem z výhledů opravdu nic neměl. Ať jsem dělal, co jsem dělal, pořád mi ujížděl, a tak se stalo, že jsem ho neuhlídal a on urval botu. Od té chvíle mně nastalo peklo, pokud jsem ho chtěl alespoň trochu při smyslech a nepřilíš podchlazeného dostat zpět do základního tábora. Musel jsem vyvinout obrovské úsilí a zapojit i velkou dávku fantazie. Poradil jsem mu, aby se klouzal po té zbylé běžce jako na koloběžce, ale ani to nešlo donekonečna. Potom už jsem mu jen dýchal na záda a snažil se mu vnutit myšlenku na všechny ty lákavé odměny, které ho čekají v Albeřicích. Tepló, odpočinek, kořalka... – no ano, tak daleko jsem musel zajít. Holt, když jde o život, jde abstinence stranou.“

Rafael po něm při poslední větě hodil nevraživě okem. Ke všem dohromady:

„Co mně tady fňukáte? To, co mi tady jmenujete, snad patří k normálním po-

vinnostem andělů strážných,“ rozčilil se. „Uznávám, někdy to není snadné, ale tím vznešenější je vaše poslání.“ Dodá (s možná přílišným patose) a významně zvedne prst.

„To bys je musel znát!“ mávne rukou jiný anděl s ovázanými kotníky. A smutně dodá: „Víš, co na nás vymysleli na závěr?“ odmlčí se v bolestné vzpomínce a pak vyhrkne skoro s odporem: „Židovské tance!!!“

Rafael: „No, to je chvályhodná zábava!“

„Zábava, jo?“ vyjídne nepřítetně jeden z albeřických andělů, „tak tomu ty říkáš zábava!?“

„Vzduch tam byl na padnutí a tancovali tak těsně vedle sebe, že se tam nedalo ani stát, natož lítat. Hlídal jsem Verču a jen na moment jsem dopadl na zem a ten Šlachta mně přidupl nohu a kopl do holeně.“

„Nech bejt, Verča nás taky pěkně proháněla,“ ušklíbl se Honzův anděl.

„Celý to bylo dost nefér,“ přidal se anděl, který dosud seděl a apaticky koukal,

jak se mu na kotníku dělá veliký výron. „Jak je máme chránit, když oni dělají všechno proto, aby se sami co nejvíc vyřádili? Já navrhuju v případě této skupiny zvýšit počty andělů strážných na jednotlivce a pracovat na směny,“ dodá odhodlaně.

„Tak to zkus prosadit u šéfa,“ ušklíbne se potutelně Honzův anděl strážný.

V tom se rozletí dveře a do místnosti se s milým úsměvem hrne – nikdo menší než právě Hospodin.

„Tak vás už chvíli poslouchám. Co jste to vymysleli za pitomost? Myslíte si, že kvůli vám se budou lidé modlit: Anděli Boží, Strážce můj – ty který máš právě směnu?“

Ale hned konejšivě dodá:

„Však oni se zase uklidní. Začnou chodit do školy, do práce a vy si odpočinete.“

„Ano,“ odtušil jeden z albeřických andělů, „ale jen do jejich další společné dovolené...“

Klára Báčová

Albeřice

Kokosy na sněhu. Tak nějak jsme si připadali, když jsme ze suché jižní Moravy dorazili strávit jarní prázdniny do Albeřic, zaslíbeného to krkonošského hnízdečka lásky a zimních radovánek. Biblický úzká cestička ve sněhovém tunelu akorát pro jedno auto nás dovedla do Domu setkání, kde jsme obklopeni mnoha členy naší farní rodiny nasbírali za pouhý týden zážitky nadlouho. Chodilo se denně lyžovat či běžkovat, takže po několika dnech vypadal místy náš tým jako adepti na průkaz ZTP. Místní instruktor Jirka vyzkoušel svou pedagogickou trpělivost na malých lyžařích, o kterých jsme, pokud se neřítily ze svahu dolů, ani nevěděli, protože kombinace rozlehlého domu, množství kamarádů, pravidelné stravy a tuhé zimy skýtala rodičům slibný mezikasový odpočinek. Aby nám nezvlčili úplně, o to se postaraly naše milé katechetky s pomocníky, kterým za jejich krásné pestré programy patří velký dík.

Večery patřily společné zábavě, která vyvrcholila poslední nocí, kdy si každá rodina nachystala pro ostatní nějaký program. Duši povzbudilo každé ráno společné slůvko s modlitbou v kapli přímo v domě (fungoval po 40 let jako klášter sester), zažívání pak po návratu z lyžovačky stopečka slivovice z mnoha zdrojů. Byla útěšným znamením, že ztuhlé údy už mají pohov.

Děk patří za slavení mše svaté i P. Josefovi, který s námi strávil část pobytu. Zážitkem byla i mše jezuity P. Jana Rybáře. Osmdesátiletý pán, když mu Honza Šlachta děkoval, že se vydal až do hor za námi, jen stručně odušil, že proč by nepřijel, „když dnes není ani minus dvacet ani vichřice“. Užili jsme si ladovskou zimu, na rozdíl od P. Rybáře jsme změkčile každé ráno studovali venkovní teploměr, který ukazoval příjemných -15... A to jsme nevěděli,

že poslední den přijde pan správce s tím, že nám zapomněl říct, že teploměr ukazuje o 5 stupňů méně...

Dům setkání ostatně láká k další k rekreaci, skvělá kuchyně, vybavené klubovny, v ideálním místě na výlety nejen sněhové. Závěrečný děk patří organizátorům manželům Šlachtovým a všem, kteří se podíleli na vytvoření skvělého týdne nabitého zábavou a sportem. Navoskovat, zabalit a vyválit, a příště zas!

Milena Alday Delgado

Bruslíme u salesiánů

Únorový mráz nám konečně dovolil proměnit hokejbalové hřiště v ledovou plochu, na které se už během prvních dní vystřídal spousta mladších i starších bruslařů.

Pokud se rtuť teploměru udrží pod

nulou i v následujících dnech, zveme vás na kluziště každé všední a nedělní odpoledne. Do pěti hodin patří hřiště volným bruslařům a od čtvrt na šest si můžete přijít zahrát hokej.

Setkání u vařícího kotle

V době největších mrazů nejde pořádat venkovní akce. Pokud ale máte k dispozici dostatek dřeva a kotel, tak může být pobytí venku i příjemnou událostí. V sobotu 4. února byl takový den. Ven-

ku mrzlo, ale sešli jsme se ve středisku a strávili pár společných chvil v teple.

*Foto: animátoři ze zabijačky,
Dominik Polanský*

Karneval

Karneval

Karneval

Karneval

farní ples

farní ples

farní ples

farní ples

Ve zdravém těle zdravý duch

Je sobota ráno a my jsme s našimi animátory na faře v Osové Bítýšce. Třetí víkend SVAŘÁKu neboli kurzu pro animátory jsme se rozhodli věnovat zdravotvědě a první pomoci. Fara nabízí na zimní kurz úplně luxusní zázemí, teplo a spoustu prostoru. I to, že se nám ji podařilo zamluvit téměř na poslední chvíli, je malý zázrak.

Zdravovědný blok je plánován na dopoledne a část odpoledne a pozvali jsme na něj už osvědčený tým zdravotníka z Lužánek. Slíbili, že dorazí v 8:30, proto o tři čtvrtě na devět lehce znervózním a volám v obavě, že nás hledají v jiné Bítýšce. Naštěstí se tato černá představa nenaplnuje.

Dopoledne je teoreticko-praktické, říkáme si zásady první pomoci, správného postupu při volání záchranky a v menších skupinkách se věnujeme nejběžnějšímu či nejdůležitějšímu zranění, s nimiž se na akcích můžeme setkat, a to včetně praktických nácviků správného způsobu ošetření.

Zlatý hřeb, modelové situace, je plánován na dobu po obědě. Lužánky mají dokonce i maskérský kurz, takže jejich zranění vypadají někdy až nechutně věrohodně. I to je ale důležité, protože z vlastní zkušenosti mohou říci, že je výrazný rozdíl mezi tím, že si představíte, že má někdo řeznou ránu na ruce, a tím, že ji opravdu vidíte. Jinak přemýšlíte, jinak reagujete, jinak se snažíte. A to, že si po absolvování zdravotníka ze zásad první pomoci skutečně něco pamatují,

je především zásluhou toho, že jsem to mohla vyzkoušet „v praxi“.

Tentokrát mám jedinečnou šanci zažít vše z druhé strany, jsou totiž zapotřebí ještě dva komparzisté. Takže s Pavlem Tichým nabízíme, že se této role zhostíme. Vtěsnáme se do malého pokojíku, kde se nás hbitě ujímá maskérský tým Lužánek. Pavlovi rázem nad čelem vyrůstá nevzhledná boule s rozšklebenou tržnou ránou, a když se přidá ještě trocha běloby na tvář, probouzí se ve mně záchranářské tendence a mám chuť nařídít mu, ať si v klidu sedne a počká na příjezd sanitky. Dobrovolně se hlásím na tepenné krvácení, takže se jdu pro jistotu převléci do erárních kalhot, které s sebou Lužánky přivezly a které už pravděpodobně něco podobného zažily. Po chvíli diskuze zavrhuje stříkající krev, protože si nejsme jisti, jestli by se nám podařilo uvést úhledné farní koupelny do původního stavu, ale nevádí, i bez ní vypadá rána na mé noze dostatečně zle a závažně.

Tak tedy vzhůru do akce. Pokouším se dostat do prvního patra a nezanechat za

sebou krvavou cestičku. Ve společenské místnosti probíhá zbytek vysvětlování následujícího programu, takže se propíším kolem dveří a uvelebují se na podlaze koupelny (mimochodem pěkně studené). Pak už akce nabírá rychlý spád. Slyším první skupinku vzrušeně diskutovat za dveřmi, a tak zaujímám dostatečně zhroucenou polohu. Celkem šestkrát se opakuje stejný scénář: Skupinka vběhne dovnitř, lekne se a začne zjišťovat, co se mi stalo. Vysvětluju, že jsem si roztrhla nohu o hřebík a že to hodně krvácí. Účastníci simulují ošetření rány a volání první pomoci. Docela mě to baví.

První skupinky jsou evidentně zaskočené a víceméně je nenapadne udělat nic jiného než ránu zavázat a zavolat pomoc. Jak ale postupně skupinky mají za sebou různé další situace, viditelně roste jejich schopnost přemýšlet a jednat. Moje ostatně taky, takže úlohu postupně trochu ztěžuji a zkouším naznačit i různé komplikace, které by mohly nastat. Jen jediný tým napadlo použít na krvácející ránu gumové rukavice, takže si ten poslední zlomyslně vychutnávám a v průběhu ošetřování jim sděluji, že od té doby, co mám jednu velmi nepopulární krví přenosnou chorobu, stojí můj život stejně za houbu... :-)

Zvonek ohlašuje konec doby určené k nácviku ošetření, takže se skupinkou zhodnotím jejich postup a řekneme si, co ještě bylo možné udělat. Nakonec se sejdem všichni dohromady a všechny situace ještě jednou shrneme. Mám z toho celkově dobrý pocit, protože si

myslím, že si naši animátoři opravdu něco odnesli. Někteří byli mírně zklamaní, že se nestihlo probat vše, co je zajímalo, ale to nebylo ani v našich plánech a reálných možnostech. A ani to nevadí, protože všichni mají možnost přihlásit se na řádný zdravotní kurz, který bude pravděpodobně ve středisku koncem dubna.

Myslím si, že mít přehled v této oblasti je rozhodně dobré a žádoucí, zejména když pracujete s dětmi. Přeji nám všem zdravá těla a ještě zdravější duše. Kéž jsme vnímaví k tomu, čeho je dětem třeba, a kéž se dokážeme dobře starat o nám svěřené. A ať to, co nefunguje, řešíme správnou léčbou s tím správným Lékařem.

*Za Salesiánské středisko
Klára Maliňáková*

Ahoj děti,

žabokuková tajenka tentokrát v řádcích obsahuje biblická jména. V jednom případě jde spíš o jméno skupiny lidí. Jak ji vyluštit?

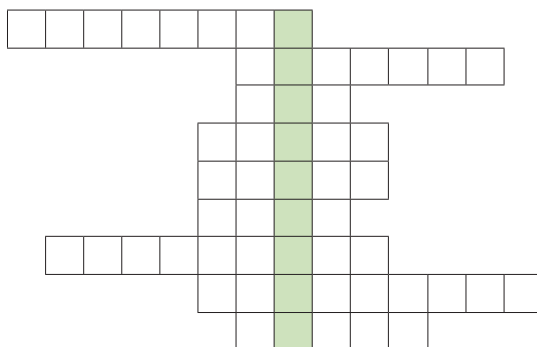
Možná jste někdy slyšeli ustálená spojení jako Sysifovská práce, Pyrrhovo vítězství, Achillova pata, Ikarův pád nebo Kolumbovo vejce. Obsahují vždycky jméno člověka a nezáleží na tom, jestli žil ve skutečnosti, nebo jen v pověstech a legendách. Lidé si ho však zapamatovali pro nějaký jeho skutek nebo vlastnost, a jeho jménem pak začali označovat podobné situace. Jako u Achillovy paty. Dnes jí sice nemyslíme ani tak část nohy, jako spíš zranitelné místo člově-

ka. Bájného hrdinu Achilla údajně chránilo kouzlo, takže ho v boji nemohl zasáhnout žádný šíp. Ale měl zranitelnou patu. To se mu také nakonec stalo osudným.

Asi vás nepřekvapí, že hodně takových ustálených spojení pochází z Bible. Zkuste si na ně vzpomenout, navést vás má vždy slovo před řádkem tajenky. Kdyby nepomohlo, mohou ti trpěliví z vás v Bibli zalistovat a najít si jméno podle biblických veršů.

V tajence najdete heslo, kterým se bájní i skuteční hrdinové obvykle řídí. Tedy na Kolumba a jeho vejce platí výborně.

moudrý jako
krutý jako
pramáti
leží jako
zrádce
chlupatý jako
milosrdný
starý jako
nevěřící

(1. Královská 5,9)
(Matouš 2,16)
(Genesis 3,20)
(Jan 11,1)
(Marek 14,43)
(Genesis 25,25)
(Lukáš 10,33)
(Genesis 5,25)
(Jan 20,24–25)

O relativitě času

Čas, ač z fyzikálního hlediska veličina konstantní, z hlediska pohledu lidského je velmi relativní. Vezměme si třeba takových pět let. Zatímco pro desetileté dítě je to polovina jeho života: „...před pěti lety, to je hrozně dávno, to jsem byl ještě malý prcek, ani do školy jsem nechodil, a to po prázdninách už půjdu do šesté třídy!“, člověku po padesátce pět let uteče, než se otočí.

28. února uplynulo pět let od úmrtí otce Petra Barana. A zatímco člověk po padesátce se pozastaví, zavrtí hlavou a řekne: „Cože? To už je to pět let, co Děda Baran umřel? To není možné, jak to letí...“, desetileté dítě se zvědavě zeptá: „...a kdo to vlastně byl – ten Děda Baran?“

Drobný, pohledný, sympatický stařík menší postavy, za lesklými skly brýlí ukrývající klukovské zářící, šibalské oči, které naprosto ignorovaly věk svého nositele. Pohyboval se pokorně, nenápadně. Tiše procházel prostorem kostela, sem tam se zastavil na pár slov se známými. Nikdo mu neřekl jinak než Děda, Dědeček. Byl nedílnou součástí prostředí, které vzniklo hlavně jeho přičiněním.

Tak mám v paměti Dědečka uchovánoho já. Byl to hluboce věřící člověk, plně oddán Panně Marii, horlivě plnící

*Délku života je třeba měřit ne roky, ale skutky.
Lucius Aenneus Seneca*

Boží vůli. Kněz, salesián, kterému vděčíme za mnohé.

Narodil se 8. prosince roku 1926. Od malička byl přesvědčený, že se stane knězem, a za tímto svým snem šel s buldočí vytrvalostí, pro něho tolik typickou. A cestu vůbec neměl jednoduchou. V roce 1950 byl se svými spolubratry salesiány zatčen a jako reakcionář a nepřítel lidově demokratického zřízení uvězněn v internačním táboře. Poté byl poslán na vojnu k PTP. Jelikož

se po návratu z vojny dál tajně stýkal s ostatními salesiány, byl zatčen a za podvracení republiky odsouzen k nuceným pracím v pracovních nápravných táborech při uranových dolech v Jáchymově. S takovým „kádrovým profilem“ mohl v socialistickém Československu na kněžské svěcení zapomenout.

Ale on se nevzdal, tajně skládal zkoušky a nakonec byl i tajně vysvěcen. Když se v období pražského jara politická situace uvolnila, zveřejnil svoje kněžství, byla mu přidělena farnost a on se mohl svému vysněnému povolání začít věnovat naplno. Jenomže ne nadlouho. V období normalizace začal být nepohodlný. A tak v roce 1974 byl po zmanipulovaném procesu znovu uvězněn. Po propuštění z vězení se tajně věnoval formování křesťanské mládeže

organizováním řady duchovních cvičení a pobytů v přírodě, takzvaných chaloupek. Po revoluci v roce 1989 svoje síly napřel ke splnění slibu salesiánů, který dali Panně Marii v internačním táboře. Slibu, že pokud se dožijí svobody, ke cti a chvále Panny Marie vybudují v Brně-Žabovřeskách chrám a při něm salesiánskou oratoř. A opět musel překonávat překážky, protože slib starých salesiánů patřil hluboké minulosti a salesiánská provincie konce 20. století měla jiné plány. Ale otec Petr Baran opět dokázal všechny překážky překonat a do cíle dovést, co si předsevzal. V plné tělesné i duševní svěžesti se dožil osmdesáti let, ale ani ne tři měsíce nato zákeřná nemoc jeho život ukončila.

A tak za to, že můžeme vejít do našeho

kostela nebo do střediska mládeže tady v Žabovřeskách, vděčíme právě otci Petru Baranovi.

„Proč nám to všechno znovu opakuje?“ zeptá se člověk po padesátce, „všichni si přece na Dědu Barana dobře pamatujeme...“

Všichni? A co naše mládež a děti? Vždyť pro ně je stavba kostela a Salesiánského střediska mládeže už dávnou minulostí (někteří z nich přece ještě ani do školy nechodili, ba co víc – někteří z nich ještě ani na světě nebyli). Lidé stárnou, děti dospívají a rodí se další. Vzniká nová generace. A jak čas plyne, pro stále více lidí z farnosti je Děda Baran už jen historickou osobností. A na historické osobnosti se vzpomíná. Minimálně ve dnech kulatých výročí.

Aleš Marek

co proběhlo ve farnosti...

Slavnost Dona Bosca 2012

*Slavnost
Dona Bosca 2012*

*Slavnost
Dona Bosca 2012*

„Ještě jsme tady“ aneb „musíme si pomáhat“

U zrodu společenství seniorů v naší farnosti stála paní Helenka Komínková. Setkávání seniorů vedla několik roků. Asi před rokem mě požádala, zda bych ji na přechodnou dobu kvůli pracovnímu vytížení a zdravotnímu stavu zastoupila. Teď se na mě obrátila s prosbou, abych o životě a činnosti našich seniorů napsala do farního časopisu Žabokuk, což ráda činím!

Scházíme se pravidelně jedenkrát za měsíc vždy ve středu v 16:30 ve farním sále. V tomto roce 2012 budou naše setkání každou poslední středu v měsíci, což je snadné k zapamatování!

Od září minulého roku za námi chodí i salesián P. Jan Stuchlík. Přítomnosti kněze si velice vážíme a jsme tomu moc rádi! Vždyť my potřebujeme kněze a oni zase potřebují nás!

Každé naše setkání mívá motto, které se řídí buď liturgickým kalendářem nebo aktuálním děním. Duchovní úvaha na uvedené téma bývá hned na úvod a po

té následuje diskuze. Také si připomínáme zajímavé události ze života církve u nás i v celém světě. Sledujeme pontifikát našeho milého papeže Benedikta XVI. A aspoň krátce se pokaždé seznamujeme s jeho pastoračními a průzračně čistými katechezemi. Papež je jakýmsi mostem mezi Bohem a moderním světem. Je srozumitelný i nevěřícím. Je velkou osobností světa současné vzdělanosti. Chceme čerpat a žít z jeho duchovního společenství!

Při každém setkání zpíváme. Pan Pavel Kaláb nás doprovází na housle a občas přivede svého kolegu houslistu, a pak posloucháme jejich houslové duety jako na koncertě.

Dalším programem je asi dvacetiminutové cvičení pod odborným vedením rehabilitační sestry paní Jitky Pospíšilové. Tyto naučené cviky si zapamatujeme a doma je pak sami procvičujeme. Paní Jitka hraje také na kytaru, takže cvičení končíme zase písničkou. Tak trochu se

řídíme tím známým pěkným rčením: „Máš-li hudbu nablízku, zvládneš každou bolístku.“ Také se najde chvilka na humor a vtip!

V prosinci loňského roku jsme se sešli v předvánoční atmosféře. Byla jsem překvapená, jaké máme mezi sebou šikovné seniory-muzikanty. Zpívali jsme adventní písně a koledy za klavírního doprovodu pana Hotaře, kytary a dvojích houslí!

Mezi našimi seniory jsou i takoví, kteří už po několik roků navštěvují Univerzitu třetího věku. Sdílí se s námi se svými poznatky z těchto přednášek. V lednu nás paní Liduška Šťastná seznámila s velmi zajímavým tématem „Odpuštění“. Po přednášce následovala živá diskuze. Je to téma velmi aktuální a potřebné! Neodpuštění člověka ničí, ovlivňuje negativně život člověka včetně psychiky. Naše odpuštění je dar tomu druhému. Ten druhý má svobodu, jak s tímto darem naloží, zda ho přijme, nebo ignoruje. „Odpouštějte a bude vám odpuštěno“ (Lk 6,37).

Ústředním citátem života každého seniora by mohla být slova Matky Terezy, která jednou řekla: „Nemůžeme dělat velké věci, můžeme dělat jen malé věci s velkou láskou!“ A o to se chceme snažit! Vzájemně si sdílíme a předáváme své zkušenosti, své starosti i radosti, které nás potkávají. Když se člověk s něčím opravdu krásným setká, má mít chuť a odvahu se o to s druhými podělit. Ať se to dobré a krásné šíří dál! A zkušenosti s Bohem jsou velkým darem ke sdílení s druhými!

Co je vlastně cílem setkávání seniorů? Je to navazování a upevňování vztahů mezi sebou navzájem, ale i s Bohem! Vztahy v našem životě mají velký význam! Víra pak dává smysl našemu životu! Samotnému člověku se jde k víře těžko. Osamělý člověk je vystaven nebezpečí, že bude kroužit jen stále kolem sebe. Člověk může prožívat i chvíle „holé víry“, kdy je vše bez chuti a kdy je mu i modlitba obtížná. V srdci se nám začne „stmívat“ a my čekáme na rozednění. Myslím si, že je velmi dobré vyhledávat společenství věřících a chodit do něj. Je stará zkušenost, že se nikdo rychleji nesetkal s Bohem v osobní víře jako ten, kdo se s ním setkal ve společenství věřících!

Bůh nás k sobě stále volá a my si uvědomujeme, jak moc ho potřebujeme! Nesmíme na cestě k Bohu zůstat stát. Stačí jít třeba jen malými krůčky, ale být stále na cestě!

A tak, milí senioři a seniorky, přijďte někdy mezi nás, jste vítáni!

Jarmila Marečková

Sklenice mléka

Jeden chudý mladík si potřeboval přivydělat, aby mohl studovat, a tak prodával chodcům na ulici nebo po domech papírové kapesníky a další drobné předměty malé ceny. Klepal na dveře a nabízel své zboží. Jednou byl hrozně hladový, ale zjistil, že má v peněžence jen pár drobných mincí. Rozhodl se, že poprosí v dalším domě o něco k jídlu. Zaklepal na dveře, ale když mu přišla otevřít půvabná dívka s velkýma zelenýma očima, ztratil odvahu. A tak místo o jídlo poprosil o sklenici vody. Dívka poznala, že je hladový, a přinesla mu velkou sklenici mléka. Mladík jí vřele poděkoval a pak se zeptal: „Kolik jsem dlužný?“ „Nedlužíte mi nic,“ odpověděla dívka, „maminka říká, že za laskavost se neplatí.“ Chlapec opakoval: „Tak tedy mockrát děkuji, z celého srdce děkuji.“ Když Howard Kelly opustil ten dům, pocítil, že je mu lépe nejen na těle, ale i na duši, a také jeho důvěra v Boha a v lidi hodně vzrostla. Málem se už před tím rozhodl, že všechno vzdá a smíří se s tím, že přestane studovat, ale to, co se mu právě přihodilo, mu dodalo sílu a podpořilo jeho vůli pokračovat a nepodlehnout v boji se životem.

Po mnoha letech tatáž dívka, už však dospělá, těžce onemocněla. Místní lékař si nevěděli rady, a proto ji poslali do nemocnice do velkého města. Tamější specialisté by snad mohli její neobvyklou nemoc léčit. Jedním z odborníků, kteří byli pozváni na konzultaci, byl profesor

Howard Kelly, proslulý odborník v lékařském oboru, kam spadalo ono vzácné onemocnění. Poznal ji okamžitě – nejen podle jejích zelených očí. Hned potom zamířil do místnosti, kde se konala porada, na níž se rozhodovalo, co je potřeba udělat k záchraně ženina života. Od té chvíle, jak jen to bylo možné, věnoval veškerý svůj čas tomuto případu. Po dlouhém a neúnavném boji byla bitva vyhrána. Profesor Kelly pak volal do kanceláře nemocnice, aby účet, který pro pacientku vystaví za léčení, poslal jemu. Když si ho prohlédl, napsal do jednoho rohu několik slov. Účet potom odnesli pacientce. Žena zaváhala, než na něj pohlédla. Byla si jista, že sumu, zcela určitě vysokou, bude muset splácet po celý zbytek života. Nakonec se na účet opatrně po očku podívala a její pozornost hned zaujala slova napsaná rukou na okraji.

Četla: „Všechno bylo zapláceno sklenicí mléka.“ A pod tím byl podpis: doktor Howard Kelly.

„A kdo by napojil třebas jen číší studené vody jednoho z těchto nepatrných, protože je to učedník, amen, pravím vám, nepřijde o svou odměnu“ (Mt 10,42).

*Z knihy Bruno Ferrera
Úsměvy pro duši
Připravil Jan Šlachta*

01.06.12

NOC KOSTELŮ

Pořadatelé ve stovkách kostelů od Aše po Košice začínají již nyní připravovat programy pro Noc kostelů. Letos se bude konat v České republice, na Slovensku i v Rakousku v pátek 1. června 2012.

V loňském roce se k Noci kostelů v České republice připojilo 939 kostelů, ve kterých připravili pořadatelé pro

návštěvníky více než 5 000 programů. O mimořádném zájmu veřejnosti svědčí i více než 300 000 návštěvnických vstupů zaznamenaných během večera a noci.

Podrobnosti o letošní akci lze najít na stránkách www.nockostelu.cz

XI. Studentský Velehrad „Cestou služby – Následuj Ho!“

Tradiční setkání studentský Velehrad připravují každé dva roky vysokoškoláci vysokoškolákům a všem mladým lidem, kteří se chtějí společně modlit, setkávat, vzdělávat a bavit. I letošní 11. setkání nabídne program, ve kterém nebudou chybět společné bohoslužby, koncerty, besedy a diskuze s odborníky z různých disciplín. Na program bude i sport, zá-

bava, ale také práce a nejrůznější podoby služby. Letošní téma, které v květnu 2012 společně otevřeme, je totiž právě služba.

Letošní Studentský Velehrad se uskuteční od 4. do 8. května 2012.

Podrobnosti lze nalézt na stránkách www.studentskyvelehrad.cz

Celostátní setkání mládeže

Po deseti letech se do Žďáru nad Sázavou opět sjedou mladí lidé z celé České republiky, aby zažili společenství církve a aby diskutovali s biskupy. Uskuteční se tu celostátní setkání mládeže. V podtitulu má verš z listu Galatským: „Ovocem Ducha je láska, radost, pokoj...“ (Gal 5,22).

Setkání je určeno mladým lidem od 14 do 30 let, kteří chtějí prožít několik dní ve společenství svých vrstevníků. Uskuteční se ve Žďáru nad Sázavou od 14. do 19. srpna 2012.

Podrobnosti lze nalézt na stránce <https://zdar2012.signaly.cz>

MANŽELSKÁ SETKÁNÍ 2012

YMCA Setkání vás zve na oblíbený týdenní kurz pro manželské páry

Kurz je veden v křesťanském duchu, ale je otevřen všem, kterým takové prostředí není cizí.

Kroměříž 1. – 8. července

Setkáte se se vstřícností a laskavým přijetím organizátorů. Celý týden se snažíme vytvářet atmosféru radosti, pochopení a přijetí a jsme připraveni vám pomáhat.

Uslýšíte přednášky manželských párů o jejich společném životě – o jejich zkušenostech, zápasech, vítězstvích i prohrách. Bude se mluvit velmi otevřeně o manželské krizi, odpuštění, zdravém sebevědomí, komunikaci, potřebách, sexualitě i dalších tématech.

Navážete nová přátelství s dalšími páry, se kterými vytvoříte malé pracovní skupinky o třech až čtyřech párech. V duchu otevřenosti a důvěry, která v nich převládá, se budete moci vzájemně sdílet o všem, co ve svém vztahu prožíváte.

Posílíte a rozvíjete vztah se svým partnerem/partnerkou. Budete mít prostor mluvit spolu o tom, na co vám doma chybí čas, co vás trápí, po čem toužíte, z čeho se radujete.

Získáte nové poznatky o tom, jak řešit konflikty a nedorozumění a jak jim předcházet, jak si vzájemně naslouchat a lépe se chápat a tím zlepšit vaše manželství.

Můžete se zúčastnit společných modliteb i biblických hodin a prohloubit svůj vztah k Bohu.

Obnovíte svůj manželský slib lásky, úcty a věrnosti během závěrečné slavnostní mše.

Užijete si také volný čas, i když ho nebude příliš mnoho ☺. V rámci volného odpoledne si můžete zaspotovat nebo se kochat krásou Kroměříže a jejích zahrad, které jsou zapsány na seznamu UNESCO. Budete pozváni k účasti na zábavném večeru s občerstvením.

Děti jsou vítány a v době přednášek a skupinek je pro ně připraven hodnotný a kreativní program pod dozorem vyškolených a zkušených pečovatelů. Přesto doporučujeme, pokud je to jen trochu možné, přijet raději bez dětí, protože budete mít víc času na péči o váš vztah.

Vzhledem k omezenému počtu míst prosím neotálejte s přihláškou. Zvýšíte tak svou šanci na přijetí.

Bližší informace na www.manzele.setkani.org nebo na Hana Michalcová, YMCA Setkání, Ečerova 10, 632 00 Brno
e-mail: michalcova.hana@setkani.org, tel: 608 422 768

Vtipy ze života

„Znáš nějaký lék proti lásce na první pohled?“ ptá se mladík svého kamaráda.

„Jistěže,“ odpovídá klidně přítel, „podívat se podruhé.“

Letadlo letí nad oceánem, když vtom se mu zastaví všechny motory. Netrvá dlouho a z reproduktorů se ozve:

„Vážení cestující, brzy nouzově přistaneme na vodní hladině, není čeho se obávat. Posádka vám přeje příjemné přistání a zároveň se chce rozloučit s těmi, co neumí plavat.“

V nebi se sejdou Němec, Američan a Rus a povídají si, jak kdo zahynul:

Němec: „Dostal jsem k narozeninám auto, chtěl jsem vyzkoušet, jak rychle jede, no a v zatáčce jsem se zabil.“

Američan: „Já jsem dostal k narozeninám letadlo, zkoušel jsem létat nízko u země, no a narazil jsem do skály.“

Rus: „No, brácha dostal k narozeninám kolo a já jsem umřel hladu.“

„Je snad něco horšího než najít červa v jablku?“

„Najít tam jen půlku.“

„Jiříčko, celý život vás budu nosit na rukou!“

„Copak vy nemáte auto?“

Puberták je:

1. Člověk, který si nikdy nezapamatuje, že má jít se psem, ale nikdy nezapomene telefonní číslo.

2. Student, který věnuje 12 minut přípravě na zkoušku z dějepisu a 12 hodin přípravě na zkoušku na řidičský průkaz.

3. Nadšenec, který má tolik energie, že může celé odpoledne jezdit na kole, ale většinou je příliš unavený na to, aby umyl nádobí.

4. Romantik, který většinou nepropadne zamilování častěji než jednou týdně.

5. Chlapec, který dokáže prospat celé sobotní dopoledne, kdykoliv má podezření, že trávník potřebuje posekat.

NIKDO TOMU NEVĚŘÍ. PŘI POSLEDNÍ VEČEŘI,
KŘÍŽ ŽE BUDE BRZY NĚST. SATAN CHYSTÁ SVOJI LEST.

JEŽÍŠE UŽ TEĎ TO MRZÍ, PŘÍTEL ŽE HO ZRADÍ BRZY.
VŠICHNI ZMIZÍ V TEMNÉ NOCI. ZBYL JEN ANDĚL KU POMOCI.

NEŽ SE KOHOUT OZVE ZRÁNA, PETR TŘIKRÁT ZAPŘE PÁNA.
HOŘCE PLÁČE V LÍTOSTI, JEŽÍŠ RÁD MU ODPUSTÍ.

DŮTKY OSTŘE SVIŠTÍ VZDUCHEM. SPÍŠE VELBLOUD JEHLY UCHEM
VEJDE DO KRÁLOVSTVÍ NEBE, NEŽ TEN, KDO MILUJE JEN SEBE.

PILÁT SI NAD TÍM RUCE MYJE, TĚŽKO VŠAK SVOU VINU SKRYJE.
BŘEMENO UŽ ZÁDA TÍŽÍ. HROZNÝ KONEC JIŽ SE BLÍŽÍ.

ZÁKONÍCI RADOST MAJÍ, POD KŘÍŽEM SE POSMÍVAJÍ:
„ODKUD JSI, TO DOBŘE VÍME. SESTUP Z KŘÍŽE! UVĚŘÍME!“

MATKA S JANEM OČI KLOPÍ. SRDCE PROKLÁLO UŽ KOPÍ.
JOSEF A NIKODÉM NASPĚCH MAJÍ, MRTVÉ TĚLO V SKÁLU DAJÍ.

VOJÁCI PŘIVALÍ K NÍ KÁMEN. BŮH JE MRTEV! KONEC! AMEN!

PO TŘECH DNECH VŠAK HROB JE PRÁZDNÝ.
JEN ANDĚL ČEKÁ, NA TOHO, KDO HNED SE LEKÁ.

„NEBOJTE SE, VÁŠ PÁN ŽIJE! PRO VÁS JEHO SRDCE BIJE!
VYHRÁL SVŮJ BOJ NAD SATANEM!“ V NĚM SE SYNY BOHA STANEM!

Jan Šlachta